

PRZESĄDZENIE (1) *sb n*

I sg przesądzeniem.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przesądzić.

Wyrok sądowy:

Wyrażenie przyimkowe: »za przesądzeniem« = zgodnie z wyrokiem sądu: A impoffessionatus táki w Grodzie álbo ná Trybunale ma reŝpondowác/ y zá przesądzeniem puł roká w wieży ma siedzieć. SarnStat 239.

Synonimy: dekret, ortel, osąd, osądzenie, sentencyja, skazanie, skaźń.

Cf [PRZESĄDZIĆ]

AKI